

Pfv.II.20.948/2013/10.

A Kúria a dr. Püspöki Helga ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Vízkeleti Krisztián ügyvéd által képviselt I. rendű, a dr. Sárvári Nóra ügyvéd által képviselt II. rendű és a III. rendű alperesek ellen házasság felbontása és járulékai iránt a Gyulai Városi Bíróságon 5.P.20.676/2010. számon megindított és a Gyulai Törvényszék 2.Pf.25.071/2013/5. számú ítéletével befejezett perében az említett számú jogerős határozat ellen az I. rendű alperes részéről 121. és Pfv. 3. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 110.000 (egyszáztízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és az I. rendű alperes házasságát a bíróság 2012. április 3-án jogerős részítéletével felbontotta, megállapítva, hogy a házassági életközösség 2010. októberében szűnt meg. Azóta a felperes és az I. rendű alperes a Gy., W. u. alatti közös ingatlanukban élnek gyermekeikkel, külön életvitelre berendezkedve. A részítélet döntött a gyermekek felperesnél történő elhelyezéséről és a kapcsolattartás szabályozásáról is, ezt követően az eljárás gyermektartásdíj megállapítása, a W. utcai közös lakás használata, illetve a házastársi közös vagyon megosztása tárgyában folyt tovább.

A házastársi közös vagyon körében került elszámolásra a W. u. alatti ingatlan, ami az ingatlan-nyilvántartás szerint a felperes és az I. rendű alperes 1/2-1/2 arányú közös tulajdonát képezi. Az ingatlan vonatkozásában jelzálogjog és azt biztosító elidegenítési és terhelési tilalom van bejegyezve a II. rendű alperes javára 6.700 forint és járulékai erejéig, valamint ugyancsak a II. rendű

alperes javára jelzálogjog és azt biztosító elidegenítési és terhelési tilalom 1.600.000 forint és járulékai erejéig, a III. rendű alperes javára 400.000 forint adóvisszatérítési támogatás, valamint 1.100.000 forint lakásépítési kedvezmény és 582.053 forint biztosítására jelzálogjog, illetve elidegenítési és terhelési tilalom van bejegyezve.

A W. utcai ingatlant a felperes és az I. rendű alperes 2003. október 28-án vásárolta meg, melyhez - többek között - felhasználásra került a Gy., B. krt. alatti ingatlan 8.200.000 forintos eladási ára. A W. utcai ingatlan jelenlegi forgalmi értéke 24.000.000 forint.

A B. krt. alatti ingatlant a felperes és az I. rendű alperes házasságkötését megelőzően a felperes az édesanyjától kapott pénzből vásárolta meg 1.950.000 forint vételárért, annak kizárólagos tulajdonosaként az ingatlan-nyilvántartásba a felperes került bejegyzésre. Ezt követően az ingatlant a felperes és az I. rendű alperes a családtagjaik segítségével felújították. A forgalmi értékhez viszonyított 100 %-os készüeltség mellett a felújítás százalékos mértéke 12,93 %, tehát a forgalmi értékben kifejezett forintosított értéke - kerekítve - 1.060.000 forint.

A felperes a házastársi közös vagyon megosztására vonatkozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy a W. u. alatti ingatlan 728/1000 részében az ő tulajdonát képezi, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett egyenlő arányú tulajdoni hányadoktól eltérően. Kérte az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését is oly módon, hogy az I. rendű alperest megillető 272/1000 tulajdoni hányadot 6.528.000 forint értékben adja a bíróság az ő tulajdonába, annak megállapításával, hogy az ingatlan vonatkozásában a különváláskor fennálló hiteltartozás visszafizetése a felperes és az I. rendű alperes egymás közötti viszonylatában kizárólag őt terheli. Nem vitatta, hogy a házassági együttélésük ideje alatt a B. krt. alatti, a házasság megkötését megelőzően vásárolt ingatlant az I. rendű alperessel az együttélésük ideje alatt felújították és a közösen elvégzett beruházások a forgalmi értékben, amely az ingatlan értékesítésekor 8.200.000 forint volt, kerekítve 1.060.000 forintot tettek ki.

Az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a B. krt. alatti ingatlanon elvégzett felújítási munkálatokra tekintettel a W. u. alatti ingatlan ténylegesen 47,58 részben a felperest illeti meg, míg 52,42 részben az I. rendű alperest. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon felperesi kereseti kérelem szerinti megszüntetését - különböző feltételek teljesítése esetén - nem ellenezte 6.277.303 forint értékkiegyenlítés megfizetése esetén, azzal, hogy az ingatlant terhelő hiteltartozás visszafizetésére a felperes lesz köteles.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperest gyermektartásdíj fizetésére kötelezte és a házastársi közös vagyont megosztotta. Ebben a körben a W. u. alatti közös lakás kizárólagos használatára a felperest jogosította fel. Megállapította, hogy a W. utca 2. szám alatti ingatlan tulajdonosa 7019/10000 részben a felperes 2981/10000 részben pedig az I. rendű alperes. Az ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szüntette meg, hogy az I. rendű alperes 2981/10000 tulajdoni hányadát a felperes tulajdonába adta, a II. rendű alperes és a III. rendű alperes javára az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogok érintetlenül hagyása mellett. Megállapította, hogy a felperesnek és az I. rendű alperesnek a W. u. alatti ingatlannal kapcsolatos, a II. rendű alperes felé a végleges különválás időpontjában fennálló tartozásának visszafizetése a felperes és az I. rendű alperes egymás közötti viszonylatában kizárólag a felperest terheli. A házastársi közös vagyont képező ingatlanok és ingóságok teljes körű megosztásával összefüggésben a felperest 810.603 forint értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezte az I. rendű alperes részére. Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte az illetékes földhivatalt a szükséges változások átvezetése érdekében.

A bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság a W. utcai ingatlan vonatkozásában a felperesnek az ingatlanra vonatkozó, az ingatlan-nyilvántartás adataitól eltérő tulajdoni hányadok megállapítása iránti kérelmét túlnyomó részt alaposnak találta. A felperes és az I. rendű alperes egyezően adták elő azt, hogy az ingatlan megvásárlásához felhasználták a B. krt. alatti ingatlan értékesítéséből származó vételárat. A B. körúti ingatlan még a házasságkötést megelőzően került a felperes tulajdonába, a vételárat a felperes szülei fizették ki. A vétel időpontjában a lakás állaga egy használt állapotú ingatlannak megfelelő volt. Sor került a felújítására, amelyet az I. rendű alperes a burkolat, csempe kivételével az édesapja és családtagjai segítségével intézett. Az alperes és családtagjai egybehangzóan azt vallották, hogy a B. körúti lakás teljes körű felújítása az ő munkájuk eredményeként történt és mindez azt eredményezte, hogy az ingatlan értékesítésekor annak eladási ára az 1.950.000 forintos vételárral szemben már 8.200.000 forint volt, ezért a felperes és az I. rendű alperes szándékának, szerződéses akaratának megfelelően szerezte meg a W. utcai ingatlan tulajdonjogának felét az I. rendű alperes.

Az elsőfokú bíróság a B. körúti ingatlanon elvégzett munkáknak az ingatlan forgalmi értékében megjelenő értékét L. Gy. ingatlan építőipari szakértő aggálytalan szakvéleménye alapján állapította meg. Álláspontja szerint a szakértő az ingatlan megtekintését követően a bíróság által feltett kérdésekre szakszerű válaszokat adott, szakvéleménye részletes, ellentmondás nélküli volt, annak

szóbeli kiegészítése szintén minden feltett kérdést illetően okszerű magyarázatot tartalmazott. Ezért az elsőfokú bíróság újabb szakértő kirendelését a Pp. 182. §-ának (3) bekezdése alapján nem látta indokoltnak. Önmagában ugyanis az a körülmény, hogy a szakvélemény az egyik fél számára nem kedvező, újabb szakértő kirendelését nem eredményezheti, mint jelen esetben az I. rendű alperes bizonyítási indítványa szerint, aki az általa magánúton beszerzett, R. T. igazságügyi ingatlanforgalmi és beruházási szakértő L. Gy. szakértői véleményétől eltérő véleményére hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság tehát a tényállást L. Gy. szakértő kiegészített, aggálytalan szakvéleményére alapította. R. T. egyébként a perbeli ingatlant nem látta, kizárólag az I. rendű alperes elmondásán, az általa rendelkezésre bocsátott költségvetésen alapultak szakértői megállapításai, így azok a L. Gy. szakértői véleményében foglaltak helyességének megkérdőjelezésére az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem alkalmasak.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság döntése szerint a W. u. alatti ingatlanban a tulajdoni hányadok az ingatlan-nyilvántartás adataitól eltérően alakultak. A felperes tulajdoni hányada 7019/10000 rész, az I. rendű alperesé pedig 2981/10000 rész. A felperest az ingatlanból a tulajdoni hányada alapján 14.073.095 forint, az I. rendű alperest pedig 9.926.905 forint illeti meg.

A másodfokú bíróság ítéletével a felperes, illetve az alperes tulajdonába adott ingóságok értékét részben módosította, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit - különös tekintettel a W. utcai ingatlanra - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság szerint helyesen döntött az elsőfokú bíróság a B. körúti ingatlanon elvégzett munkáknak az ingatlan forgalmi értékében megjelenő hatásáról. A kihallgatott tanúk az elsőfokú bíróság által értékeltnél nagyobb mértékű, az I. rendű alperesi család részéről végzett munkálatot nem igazoltak. A burkolás, csempevásárlás tekintetében az I. rendű alperes sem vitatta a felperesi álláspontot, amit tanúvallomás is alátámasztott. Erre tekintettel ezen munkálatok értéknövelő hatását a felperes különvagyonaként kellett elszámolni.

A másodfokú bíróság a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésére tekintettel mellőzte az I. rendű alperes által a fellebbezés mellékleteként csatolt, dr. K. L. igazságügyi szakértő által készített magánszakvélemény értékelését. Megállapította ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság a R. T. igazságügyi ingatlan-forgalmi és beruházási szakértő által készített magánszakvéleménnyel

kapcsolatosan nem tett eleget teljes körűen az indokolási kötelezettségének.

Az újabb keletű bírósági gyakorlat szerint a peres felek által magánúton beszerzett szakvéleményt, ha azt a névjegyzékbe bejegyzett igazságügyi szakértő készítette, nem lehet pusztán az azt előterjesztő fél személyes előadásaként értékelni, hanem az abban foglaltakat is érdemi vizsgálat tárgyává kell tenni és amennyiben az érdemi vizsgálat indokolttá teszi, abban az esetben kell a magánúton beszerzett és a perben elkészített szakvélemény esetleges ellentmondásait feloldani (BH 1999/405., BDT 2001/181.).

A perbeli magánszakértői vélemény részletes értékelését a másodfokú bíróság végezte el. R. T. szakvéleményét érdemben vizsgálta, mérlegelés tárgyává tette. Az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy a szakértő nem volt a lakásban, ilyen módon szemle nélkül értékelte az ott elvégzett felújításokat, azok értéknövelő, az eladáskor forgalmi értékben tükröző hatását.

Ezen túlmenően azt is értékelte, hogy a szakértő a magánszakvéleményében a környéken kialakult ingatlanárakra hivatkozik bárminemű összehasonlító adat szerepeltetése nélkül és ebből vezeti le a végkövetkeztetését. Az általánosságban a környéken kialakult ingatlanárakra történő hivatkozás konkrét, adott esetben a gy.-i T.-i lakótelepre vonatkozó összehasonlító adatok nélkül nem értelmezhető, így a végkövetkeztetés helyessége sem ellenőrizhető.

A bírói gyakorlat szerint a szakvéleménnyel szemben támasztott alapvető követelmény, hogy azt a bíróság ne csak a végkövetkeztetésében ismerje, hanem alapjaiban és részletes indokaiban is. Emiatt a szakértőtől elvárható mindazoknak az összehasonlító adatoknak és tényeknek az ismertetése, amelyek közrehatottak a szakértői vélemény kialakításánál és amelyeknél fogva a szakértői vélemény helyessége ellenőrizhető (BH 2005/147.). Ennek azonban a magánszakvélemény nem felelt meg.

Az I. rendű alperes családja által elvégzett munkálatok nagyobb részben olyan jellegűek voltak (festés, mázolás, tapétázás), amelyek a használat során értéküket nem őrzik meg, hiszen ezeket még a leggondosabb használat esetén is időnként újra el kell végezni. A B. körúti ingatlant a felperes és az I. rendű alperes 5 évig lakta, a felújítási munkálatokat pedig nem az eladás előtt kiköltözésükkor, hanem az ingatlan birtokba vételének időszakában végezték el.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a R. T. féle magánszakvéleményt annak érdemi vizsgálata alapján sem találta olyan, a L. Gy. igazságügyi műszaki szakértő által elkészített, a

másodfokú bíróság számára is aggálytalan szakvéleményében foglaltakhoz képest megalapozott eltérést tartalmazó szakvéleménynek, amelynek teljes körű vizsgálata az elsőfokú bíróság részéről a Pp. 182. § (3) bekezdésének alkalmazását indokolta volna. Emiatt a hatályon kívül helyezést indokoló súlyos eljárási szabálysértés nem volt megállapítható.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a Gy., W. utca alatti ingatlanban a vásárláskor a közös és külön vagyonok vegyültek és helyesen döntött a felperes és az I. rendű alperes tulajdoni hányadának megállapításáról is.

A jogerős ítélet ellen az I. rendű alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte az I. rendű alperes bizonyítási indítványának történő helyt adással, miszerint a rendelkezésre álló három szakértői véleményben foglalt ellentmondást újabb szakértő vagy szakértői intézet kirendelésével oldja fel a bíróság. Az I. rendű alperes további 4.559.236 forint értékkülönböt megfizetésére kérte a felperes kötelezését, a Pfv. 3. sorszámú beadványában levezetettek szerint.

A felülvizsgálat indokolása szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mivel „a bizonyítási eljárás teljes körű lefolytatása mellőzésére tekintettel” az eljárt bíróságok megszegték a Pp. 182. § (3) bekezdésében foglalt szakértő kirendelésére vonatkozó kötelezettségüket. Ezzel összefüggésben a felülvizsgálati kérelem hangsúlyozza, hogy kizárólag a B. krt. alatti ingatlan és a W. u. alatti ingatlan vonatkozásában felmerült vagyoni hozzájárulást érinti a felülvizsgálati kérelem.

Az I. rendű alperes számos Legfelsőbb Bírósági eseti döntés, illetve elvi döntés felsorolásával, rendelkező részének ismertetésével kívánta alátámasztani, hogy milyen esetekben indokolt több szakértő kirendelése, illetve, hogy a szakértői vélemények között mutatkozó lényeges eltérés feloldásának elmulasztása az ítélet megalapozatlanságát eredményezi (BH 1998. 378. II.). Amennyiben a fél által beszerzett magánszakvéleményben foglaltak rámutatnak a kijelölt igazságügyi szakértő szakvéleményében foglalt megállapítások hiányaira, ellentmondásosságára és azt ésszerű indokaival aggályossá teszik, az eljáró bíróság a magánszakvélemény megállapítását nem hagyhatja figyelmen kívül (BDT 2005. 1119.).

A B. körúti, illetve a W. utcai ingatlan vonatkozásában felmerült vagyoni hozzájárulással kapcsolatban három igazságügyi szakértő által készített szakvélemény állt rendelkezésre, melyek közül L.

Gy. szakértő a bíróság által kirendelt szakértő volt, míg R. T. és dr. K. L. szakértőt az I. rendű alperes kérte fel.

Eljárásjogi értelemben L. Gy. szakvéleménye minősül igazságügyi szakértői véleménynek, azonban az I. rendű alperes szerint ez nem változtat azon a tényen, hogy R. T. igazságügyi szakértő és dr. K. L. igazságügyi szakértő a szakma szabályait betartva, az igazságügyi szakértőtől elvárt erkölcsi, anyagi, fegyelmi felelőssége mellett hozta meg a szakvéleményét és a három szakvélemény között lényeges ellentmondás áll fenn. Ezt az ellentmondást pedig sem az elsőfokú bíróság, sem a másodfokú bíróság nem oldotta fel. Dr. K. L. szakértő R. T. szakértőhöz közelítő megállapítást tett, azonban összszerszerűségében a felperesre nézve kedvezőbbet.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

Álláspontja szerint a másodfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy az I. rendű alperes által csatolt magánszakvélemények miért nem alkalmasak arra, hogy a perben kirendelt szakértő véleményét vitássá, aggályossá tegyék.

Az I. rendű alperes által hivatkozott vélemények a szóban forgó ingatlan megtekintése nélkül készültek, illetőleg készítésük során a szakemberek kritika nélkül elfogadták az I. rendű alperes által tett tényelődásokat, amelyeket azonban a perbeli bizonyítékok több ponton kifejezetten cáfoltak.

Az I. rendű alperes által felkért szakértők az általánosan elfogadott bírói gyakorlattal szemben nem a munkálatok értéknövelő hatásának szemszögéből, hanem a bekerülési költségeket figyelembe véve alakították ki álláspontjukat és összehasonlító adatok sem kerültek feltüntetésre.

A fentiekén túlmenően az I. rendű alperes által beszerzett második magánszakvélemény egyáltalán nem támasztja alá az első magánszakvélemény helyességét, hiszen végkövetkeztetésében közelebb áll a perbeli szakértő véleményéhez, tehát az I. rendű alperes éppen maga hivatkozik egymással ellentmondó véleményekre.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az I. rendű alperes a felülvizsgálati kérelmében kizárólag eljárásjogi szabálysértésre hivatkozott, álláspontja szerint az eljárás bíróságok a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésébe ütköző módon a három, rendelkezésre álló szakértői vélemény ellentmondásait az erre irányuló kérelme ellenére nem oldották fel újabb szakértő vagy szakértői intézet kirendelésével.

A felülvizsgálati eljárásban azonban a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján csak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással járó eljárási szabálysértés alapozhatja meg, ami jelen esetben nem következett be.

A Pp. a szabad bizonyítási rendszer talaján áll. A Pp. 3. §-ának (5) bekezdése értelmében a bíróság a polgári perben sem a bizonyítás meghatározott módjához, sem meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve. A bíróság tehát bármilyen bizonyítási eszközt igénybe vehet a tényállás felderítése céljából, illetve amennyiben a tényállást aggálytalanul felderítette, mellőzheti a felek által felajánlott (további) bizonyítást, melynek indokát a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően az érdemi határozat indokolásában meg kell adnia.

Jelen esetben az elsőfokú bíróság a B. krt. alatti ingatlanon végzett felperesi, illetve I. rendű alperesi érdekkörbe tartozó beruházási, felújítási munkálatoknak az ingatlan forgalmi értékében tükröződő hatása megállapítása érdekében a Pp. 177. § (1) bekezdése alapján igazságügyi ingatlan, építőipari szakértőt rendelt ki. L. Gy. igazságügyi szakértő az elsőfokú bíróság részletes kirendelő végzése alapján, az ingatlan megtekintését követően készítette el a szakértői véleményét, majd az I. rendű alperes kérelmére a szakértőt a 2012. október 8-i tárgyalásra meg is idézte, ahol a szakértő a véleményében foglaltakat fenntartva az I. rendű alperes számos kérdését érdemben megválaszolta.

Az elsőfokú bíróság a B. krt. alatti ingatlanon elvégzett munkáknak az ingatlan forgalmi értékében megjelenő értékét L. Gy. ingatlan építőipari szakértő aggálytalan véleménye alapján állapította meg. Ezért újabb szakértő kirendelését a Pp. 182. §-ának (3) bekezdése alapján nem találta szükségesnek az I. rendű alperes bizonyítási indítványa szerint, figyelemmel a Pp. 182. § (3) bekezdésében foglaltakra, ugyanis L. Gy. szakértő véleménye nem volt homályos, hiányos, helyességéhez kétség nem fért. Erre az elsőfokú bíróság indokolása szerint nem nyújtott alapot a R. T. magánszakértő véleménye. Az elsőfokú bíróság a két szakértői véleményt nem tartotta szükségesnek tételesen egybe vetni, az eltérésekre tekintettel újabb szakértőt kirendelni, figyelemmel arra, hogy R. T. a perbeli ingatlant nem is látta, kizárólag az I. rendű alperes elmondásán és az általa rendelkezésre bocsátott költségvetésen alapultak megállapításai.

Az I. rendű alperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéséhez újabb, dr. K. L. igazságügyi szakértő által készített szakvéleményt csatolt, melynek vizsgálatát a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésének megfelelően mellőzte.

A másodfokú bíróság ugyanakkor R. T. magánszakértő véleményét az I. rendű alperes által is hivatkozott bírói gyakorlat alapján az elsőfokú bírósággal szemben teljes körűen, érdemben vizsgálta, mérlegelés tárgyává tette (másodfokú ítélet 4-5. oldal).

A szakértői vélemény részletes elemzését követően megállapította, hogy abban nem merült fel olyan, a L. Gy. igazságügyi műszaki szakértő által elkészített, a másodfokú bíróság számára is aggálytalan szakvéleményben foglaltakhoz képest megalapozott eltérés, ami a Pp. 182. § (3) bekezdése alapján újabb szakértő kirendelését tette volna indokolttá.

A jogerős ítélet indokolásában kifejtettek alapján helyesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy R. T. szakértő nem járt a perbeli lakásban, szemle nélkül értékelt az elvégzett felújításokat, a környéken kialakult ingatlanárakra úgy hivatkozott, hogy összehasonlító adatokat nem közölt, így a végkövetkeztetésének helyessége nem volt ellenőrizhető, ezért ezen szakértői vélemény alapján a L. Gy. által készített aggálytalan szakértői vélemény „felülmérlegelésre” nem volt szükség.

Ezt támasztja alá egyébként az I. rendű alperes által hivatkozott számos eseti döntés is, így pl. a BH 1978. 527., mely szerint a nem kellően meggyőző adatokat szolgáltató szakvélemény kiegészítésére, ennek eredménytelensége esetén pedig más szakértő kijelölésére kell csak hogy sor kerüljön, vagy a BH 1978. 125. eseti döntés, amely rögzíti, hogy a bíróság a szakértői véleményt szabadon mérlegeli, e mérlegelésnél azonban a szakértői véleménnyel szemben csak megalapozott és ellenőrizhető másik szakértői véleményt vagy megalapozott és ellenőrizhető adatokat kell figyelembe venni. Jelen esetben azonban az I. rendű alperes által csatolt szakértői vélemény nem minősült ilyennek.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes I. rendű alperes a felülvizsgálati eljárási illetéket (456.000 forint), leróta. A felperes perköltségének megfizetésére vonatkozó kötelezése a Pp. 270. § (1) bekezdésén alapuló Pp. 78. § (1) bekezdése szerint történt.

Budapest, 2014. április 15.

dr. Wellmann György s.k. a tanács elnöke, dr. Makai Katalin s.k.
előadó bíró, dr. Csúri Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő